

S P R E N G E R I N S T I T U U T

Haagsteeg 6, Wageningen

Tel.: 08370-19013

(Publikatie uitsluitend met
toestemming van de directeur)

Rapport no. 1981

Mej. H.W. Stork

GEBRUIKSWAARDE-ONDERZOEK TOMATEN 1976

Uitgebracht aan de directeur van het Sprenger Instituut

GEBRUIKSWAARDE-ONDERZOEK TOMATEN 1976

INLEIDING

Voor het gebruikswaarde-onderzoek werden drie nieuwe, bleke tomatenrassen beproefd. Daar gezocht werd naar de mogelijkheid van het hanteren van o.a. chemische bepalingen als signaalkenmerk voor de houdbaarheid, werd uitgegaan van rassen, die genetisch sterk verschilden.

WERKWIJZE

Rassen: 76W93
 76W112
 76W123

Aan de tomaten, die op 20 oktober 1976 waren geoogst, werden de volgende bepalingen gedaan:

- A: refractie, drogestof en suikers (1 kg/monster);
- B: dikte pericarp in mm op vier plaatsen van de vrucht; holheid; aantal hokken en kleur loculaire massa (25 vruchten/monster).
- C: houdbaarheid uitgedrukt in uitstalperiode bij 20°C en 70-80% r.v.

Voor de bewaarproef werden 30 vruchten per ras op genummerde polystyreenschuim pakbladen gelegd. Deze werden dagelijks op kleur en stevigheid beoordeeld.

De tomaten waren geoogst in stadium 2-3 van sortering A; de vruchten van W 123 waren iets grover dan van de andere rassen.

De uitkomsten werden wiskundig verwerkt.

RESULTATEN

A

Ras	Refractie (%)	Drogestof (%)	Suikers (%)
76W 93	3,6	5,56	1,91
76W112	3,7	5,54	1,94
76W123	4,0	5,54	2,14

B (gemiddelden van 25 tomaten)

	76W93	76W112	76W123
dikte pericarp (in mm op 4 plaatsen gemeten)	4,7	4,9	5,4
aantal holle vruchten	0	0	0
aantal hokken	2,5	2,6	3,1
kleur loculaire massa	5x rood 20x groen	16x rood 9x groen	22x rood 3x groen

C

Uitstalperiode (gemiddelde van 30 tomaten)

76W93 : 10,43 dagen;

76W112: 9,20 " ;

76W123: 8,10 " .

BESPREKING RESULTATEN

76W123 heeft een iets hoger suikergehalte dan de andere rassen, maar dit schijnt in de smaak niet waarneembaar te zijn. De vruchtwand van dit ras is significant dikker dan van de anderen met een betrouwbaarheid van > 99%.

De uitstaltijd van W93 is significant langer dan van W123 met een betrouwbaarheid van > 95%.

Reeds bij inzet van de proef was dit laatste ras minder

stevig dan de andere twee.

In alle partijen kwamen vrij veel kantige vruchten voor, zonder dat er van holheid sprake was.

De vruchten van 76W123 waren merendeels driehokkig, terwijl de beide andere rassen voor de helft twee- en driehokkig waren.

Alleen van 76W93 was de kleur van de loculaire massa overwegend groen.

De in de praktijk vaak heersende opvatting dat een dunne vruchtwand op een slechte houdbaarheid (slappe vruchten) zou wijzen, wordt in deze proef tegengesproken: het ras met de dikste vruchtwand heeft de kortste uitstalperiode.

Deze uitkomsten dienen wel met de nodige reserves beschouwd te worden, daar dit slechts een eenmalig experiment betreft, nl. één herkomst van één seizoen.

SAMENVATTING

Van drie nieuwe tomatenrassen werden een aantal kwaliteitskenmerken bepaald. De chemische parameters leverden tussen de rassen geringe verschillen op. De vruchtwand van het ras 76W123 bleek significant dikker dan van de rassen 76W93 en 76W112. Het uitstalleven van het ras 76W93 was significant langer dan van 76W123.

Een dunnere vruchtwand resulteerde in deze proef niet in een korter uitstalleven.

CONCLUSIE

In deze proef met drie genetisch verschillende rassen kon geen correlatie worden gevonden tussen een chemische of andere parameter en de uitstalperiode.

Wageningen, 25-5-1977

HWS/EvdL.